

Heimsins reinasta

1. partur

HESA FERÐ
HAVNIN
OG HØVUÐSSTAÐARØKID

Lagt til rættis:
Kári Mikkelsen

Myndir:
Álvur Haraldsen

Yvirskriftin er rættiliga misvísandi, men tað er við vilja. Føroyar skal vera ferðamannaland, er vakra endamálið hjá bæði politikarum og myndugleikum, sum arbeiða við ferðavinnu. Og í fjør kom stóra herðaklappið frá háttvirda tíðarritinum, National Geographic Traveler, sum setti Føroyar á eitt fyrstapláss av 111 oyggjalondum, tá tað snýr seg um at hava reint umhvørvi. Men liva vit upp til hetta? Og hvønn mátistokk hava tey fólkin brúkt, ið hava útnevnt okkara oyggjar til henda fornemma heiður? Um tey yvirhøvur hava verið her og hugt upp á umstøðurnar, so er ivaleyst gjørt skjótt av. Og hava hesi verið varug við tey túsundtals tonsini av burturkasti, sum sløðist runt í okkara vøkru oyggjum? Um so er, kann hetta valla hava talt við í grundarlagnum fyrri metingini. Annars má standa ómetaliga illa til í øðrum oyggjalondum, sum eru á listanum hjá blaðnum. Tað var í øllum førum ikki torført at fáa eyga á óruddið ígjøgnum myndatól okkara. Sosialurin hevur í nakrar vikur verið úti við myndatólinum og fer komandi dagar at seta ljós á tær ovurhonds stóru mongdirnar av burturkasti, sum sløðist runt í okkara vøkru oyggjum. Bæði á bygð, í bý og úti í náttúrini. Allar myndirnar eru tiknar ígjøgnum rútin á einum bili á alfara vegi, ella har koyrandi er. Gløgt er gestsins eyga, sigur orðatakið, og tað merkir, at alt burturkastið, sum sæst ígjøgnum myndatól okkara, sjálvandi eisini kann avmyndast av teimum ferðafólkum, sum vitja Føroyar. Hesar fyrstu myndirnar eru úr høvuðsstaðnum (sum fyrri kortum hevði umhvørvisviku. Kanska var hetta eitt hugskot at tikið upp til næstu umhvørvisviku) har flestu ferðafólk koma upp á land ella seta kós ímóti, eftir at vera lend í Vágum. Føroyar eru naknar og opnar, og tí sæst óruddið her nógvar ferðir betri, enn tað ger í londum, har trø og annar vøkstur kann fjala ein stóran part. Nøkur vøkur sjón er hetta ikki, og fyrri mong man tað tykjast óskiljandi, at fyrirkur, stovnar, kommunalir myndugleikar og onnur sleppa avstað við at seta gamlar maskinur, bilskrokkar, bingjur og annað burturkast frá sær á slíkan hátt. Ringast er við havnaløg, alistøðir, ídnaðarøki og í niðurløgdum grótbrotum, har onki mark tykist vera fyrri skilaloysinum. Og hvør hevur ábyrgdina fyrri, at hetta kann lata seg gera? Tosað verður nógv um nýggjar brennistøðir, tí orkan er ov lítill, men hesar megna onki at gera við gamalt jarn. Tað má tyrvast ella flytast av landinum. Vit lata myndirnar tala, og tað fara vit at gera hvønn dag komandi tíðina.

við Velbastaðvegin

á Sandvíkahjalla

við Brennistøðina

við Sandvíkahjalla

á Sandvíkahjalla

á Sandvíkahjalla

á Sandvíkahjalla

